

My Nương - Trương Chi

Tiểu sử Trương Chi My Nương Ngày xưa, có một ông quan thừa tướng sinh được người con gái tên là My Nương, nhan sắc tuyệt trần. Nàng ở cấm cung trong ngôi lầu cạnh bờ sông. Bấy giờ có một chàng trai con nhà thuyền chài tên là Trương Chi, ngày ngày đến thả lưới kiếm ăn trên khúc sông đó. Chàng ta thường buông lưới, vừa hát. Tiếng hát rất hay, khiến cho My Nương ở trong lầu xao xuyến say mê. Một dạo, Trương Chi đi đánh cá ở khúc sông khác. Không được nghe tiếng hát, My Nương sinh ra sầu não. Nàng bồn chồn trông đợi. Tiếng hát vẫn vắng lặng và nàng bắt đầu ốm. Thừa tướng vội cho mời các lương y đến xem mạch, bốc thuốc. Thuốc uống đã nhiều mà bệnh My Nương vẫn không chuyển. Sau thừa tướng hỏi dò những người hầu hạ My Nương, mới biết là con mình ốm tương tự. Các lương y khuyên thừa tướng cho gọi anh lái đò đến. Trương Chi được mời đến thăm My Nương. Chàng ta đội chiếc nón lá che mắt khuôn mặt mình. My Nương năn nỉ mãi, phải ra lệnh, Trương Chi mới ngả nón ra. Nhưng khi nhìn thấy mặt Trương Chi, My Nương vỡ mộng, vì Trương Chi xấu xí quá. Nàng cho chàng ra về, và từ đó không còn yêu hình bóng Trương Chi nữa. Về phần Trương Chi, từ khi trông thấy My Nương xinh đẹp, chàng ta thầm yêu nàng. Chàng tủi cho thân phận nghèo bèn của mình, buồn chán không thiết gì ăn làm ăn nữa. Chàng hát : Kiếp này đã dở dang nhau, Thì xin kiếp khác, duyên sau lại lành. Trương Chi mang mối tình hận mà chết vì tương tự. Một dạo sau không ai còn nghe tiếng chàng hát trên sông nữa. My Nương lại nhớ tiếng hát, hỏi ra mới biết anh dân chài đã chết. My Nương sai đắp cho chàng một nấm mộ cao. Nhưng lạ thay, khi đào mộ lên, thịt xương Trương Chi đã tan rã, duy chỉ có trái tim biến thành một khối ngọc sáng long lanh. My Nương sai người mang khối ngọc đểo một cái ly nước. Một hôm, My Nương cầm chén rót nước, thì lạ thay, hình ảnh người đánh cá chèo thuyền hiện lên chậm chậm xoay quanh trong lòng chén. Tức thì tiếng hát năm xưa cũng vắng vắng như than, như trách. My Nương chạnh lòng nhớ lại mối tình đã qua. Một giọt nước mắt của nàng rơi xuống chén và tự nhiên chén ngọc tan ra thành nước.

http://www.phunuviet.org/D_1-2_2-64_3-64_4-702/